

Таким чином, можна констатувати, що економічні ускладнення, які виникли в Україні у зв'язку з діями країни-агресора не оминули ринок електроенергії, зокрема й виробників з альтернативних джерел енергії. Зокрема, проаналізовані зміни до законодавства мають позитивно вплинути на галузь відновлюваної енергетики в цілому. Так, спрощено регуляцію та впроваджено нові вагомні механізми, що безумовно полегшить процес адаптації виробників з ВДЕ до сьогочасних реалій ринку електроенергії.

ЛІТЕРАТУРА:

1. ВДЕ-генерації в умовах війни: відновити розстріляне, зберегти вціліле. URL: <https://energytransition.in.ua/vde-heneratsii-v-umovakh-viyny-vidnovyty-rozstriliane-zberehty-vtsilile/>
2. Про особливості регулювання відносин на ринку природного газу та у сфері теплопостачання під час дії воєнного стану та подальшого відновлення їх функціонування: Закон України від 29.07.2022 р. № 2479-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2479-20#top>
3. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності зі зберігання енергії: Постанова НКРЕКП від 22.07.2022 р. № 798. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0798874-22#Text>
4. Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податково-го кодексу України щодо забезпечення стабільного функціонування ринку природного газу протягом дії воєнного стану та подальшого відновлення: Закон України від 29.07.2022 р. № 2480-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2480-20#top>

Моніч Наталія Русланівна,

*студентка 2 курсу факультету прокуратури та слідства
Національного університету «Одеська юридична академія»*

Науковий керівник: *к.ю.н., доцент, доцент кафедри аграрного,
земельного та екологічного права Годованюк А. Й.*

ЗЕМЕЛЬНІ ВІДНОСИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

З початком повномасштабної війни (24.02.2022) відбулись значні зміни у всіх сферах життя суспільства, тому і земельна сфера не є виключенням. Насамперед ми маємо розібратись чому саме в період воєнного стану потрібно змінювати земельне законодавство. Це потрібно для того щоб швидко і якісно приймати ті чи інші рішення для

підняття економіки України, а саме щодо надання земельних ділянок відповідного цільового призначення. Від цих рішень прямо залежить ведення сільського господарства в умовах воєнного стану. У довоєнний, мирний час ці процедури тривали місяцями і з початком війни показали свою неієздатність. Ділячи Україну умовно на три зони (за рівнем безпеки) ми маємо розуміти, що у найнебезпечнішій зоні усі сільськогосподарські механізми повинні неспинно працювати, щоб забезпечити насамперед продовольчу захищеність, та продовжувати вести сільське господарство як вагомий вид економічної діяльності нашої держави.

Через місяць повномасштабного вторгнення прийняли закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану».

Основною метою було швидка організація сільськогосподарських механізмів, задля створення сільськогосподарської продукції в умовах воєнного стану. Цим законом підкреслили, що з початком російської агресії в пріоритеті суспільні(державні) інтереси над інтересами приватних осіб, тому при забезпеченні невідкладного використання наявних сільськогосподарських земель для виробництва продовольства інтереси та бажання власників і користувачів таких ділянок в певних конкретних випадках можуть не забезпечуватись. Оскільки після початку повномасштабної війни були закриті більшість державних реєстрів в тому числі і Державний земельний кадастр і Державний реєстр речових прав, то це унеможливило користуватись та брати у власність земельні ділянки за процедурою передбаченою законодавством України. Хочу зазначити, що всі нові правові норми діятимуть лише під час воєнного стану, а з поверненням до безвоєнного життя земельні відносини регулюватимуться звичними процедурами.

Основні положення даного закону:

- Спрощений порядок передачі земель в оренду;
- Автоматичне поновлення на 1 рік дії договорів на використання земельних ділянок сільськогосподарського призначення усіх форм власності;
- Передача орендарями та суборендарями прав оренди та суборенди земельних ділянок;
- Порядок державної реєстрації договорів щодо землі.

Новим також стали Книги реєстрації землеволодінь і землекористувань в умовах воєнного стану певної обласної військової адміністрації. Така Книга складається з титулу та трьох розділів. У титулі потрібно вписувати назву районної військової адміністрації в якій реєструватиметься земля. У першому розділі реєструватимуться договори оренди земель сільськогосподарського призначення, які надаватимуться органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. У другому розділі реєструватимуться договори які передаватимуться в оренду суб'єктами постійного користування. У третьому розділі реєструватимуться договори про передачу права землекористування.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану» був створений задля того щоб:

- Реалізовувати функції прокуратури;
- Забезпечувати техногенну безпеку.

Найнагальнішою проблемою з початку війни було переміщення підприємств із зони бойових дій на більш безпечні території, тому даний закон допомагає врегулювати та вирішити цю проблему.

Основні положення даного закону:

- Зупинення строків або процедур у сфері земельних відносин на період воєнного стану;
- Надання Держгеокадастру України повноважень щодо призупинення та відновлення функціонування Державного земельного кадастру;
- Особливий порядок проведення робіт із землеустрою в умовах воєнного стану;
- Спрощений порядок зміни цільового призначення ділянок для цілей, що пов'язані з війною;
- Особливий порядок проведення робіт з усунення наслідків бойових дій.

Як висновок вище зазначеними діями ми маємо створити максимально зручні і систематизовані умови для ведення сільського господарства, як вагомого внеску в економіку нашої держави.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення умов для забезпечення продовольчої безпеки в умовах воєнного стану: Закон України від 24.03.2022 року № 2145-ІХ. *Голос України*. 2022. № 78.

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо особливостей регулювання земельних відносин в умовах воєнного стану: Закон України від 12.05.2022 року. *Голос України*. 2022. № 119.

3. Земельний кодекс України: прийнятий 25 жовтня 2001 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 3-4. Ст. 27.

Парамоненко Владислава Олександрівна,
студентка 2-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

Науковий керівник: *д.ю.н., професор, професор кафедри аграрного,*
земельного та екологічного права Гавриш Н. С.

ПРАВОВІ ПИТАННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ

Земля є основним національним багатством, яке перебуває під особливою охороною нашої держави, це зазначається в ст. 14 Конституції України [1]. Ринок землі в Україні завжди мав велике значення, так як це сукупність тих суспільних відносин, де можна набувати та відчужувати земельні ділянки [2]. У ст. 79 Земельного кодексу України міститься поняття «земельна ділянка як об'єкт права власності». Земельна ділянка представляє собою частину земної поверхні з установленними межами, певним місцем розташування та з визначеними правами щодо неї [3].

Слід звернути увагу на те, що після того як Україна стала незалежною, триває земельна реформа, яка за своїм часом є рекордною. Дуже багато факторів залежить від ефективності ринку сільськогосподарських земель в Україні, насамперед динаміка розвитку АПК (агропромислового комплексу), національної економіки та земельних відносин [2].

Якщо провести загальний правовий огляд, то можна виділити такі важливі аспекти: наша держава надає захисту прав усім суб'єктам права власності і господарювання, усі суб'єкти являються рівними перед законом. Гарантується державою право власності на землю і це право може набуватися та реалізовуватися громадянами, юридичними особами відповідно до закону. Суб'єктами права власності на землю можуть бути: громадяни та юридичні особи, якщо це землі приватної власності; суб'єктами на землі комунальної власності можуть бути територіальні громади, свою діяльність вони здійснюють безпосередньо